

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou domácího násilí se zaměřením na fenomén přenosu násilí v blízkých vztazích na další generace. Cílem práce je zjistit, jaká jsou specifika při práci s oběťmi transgeneračního přenosu domácího násilí a jaké možnosti prevence tohoto jevu existují z pohledu zkušených odborníků. Dílčím záměrem práce je vyzdvihnout závažnost problematiky domácího násilí a poukázat na limity v systému pomoci obětem v České republice. V teoretické části práce je nejprve vymezena definice pojmu domácí násilí, dále jsou popsány existující rizikové faktory vzniku domácího násilí, formy, druhy a charakteristické znaky domácího násilí, poté je vylíčena dynamika, cyklus a aktéři násilí v blízkých vztazích. Následující kapitoly se věnují výzkumu v domácím násilí, dětem jako obětem domácího násilí a transgeneračnímu přenosu. Jedna z kapitol je rovněž zacílena na mapování systému pomoci obětem násilí v blízkých vztazích v České republice. Praktická část práce se zabývá odborným pohledem specialistů na problematiku domácího násilí se zaměřením na transgenerační přenos. Výzkum sleduje specifické aspekty práce s oběťmi přenosu násilných vzorců chování z generace na generaci. Konkrétně se jedná o pracovníky z intervenčního centra v Brně a v Praze, a z organizace Acorus z.ú. – centra pro osoby ohrožené domácím násilím v Praze.

Klíčová slova

domácí násilí | děti | transgenerační přenos | oběť | patologické vzorce chování | rodina